

॥ १५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥ २४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥

द्रुतं सरस्वती कूलात् स्मरन्निवमहाबलः ॥ ततो भृगुर्महातेजामैत्रावरुणिमब्रवीत् ॥ १५ ॥ निमीलयस्वनयने जटां यावद्विशामिते ॥ स्थाणुभूतस्य तस्याथ जटां प्राविशदच्युतः ॥ १६ ॥ भृगुः ससुमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ॥ ततः स देवराट् प्राप्तस्तृप्तिं वाहनाय वै ॥ १७ ॥ ततो गस्यः सुरपतिं वाक्यमाह विशंपते ॥ योजयस्वेति मां क्षिप्रं कंच देशं वहामिते ॥ १८ ॥ यत्र वक्ष्यसि तत्र त्वानं यिष्यामि सुराधिप ॥ इत्युक्तो न द्रुपस्तेन योजयामास तं मुनिं ॥ १९ ॥ भृगुस्तस्य जटां तस्योबभूव हृषितो भृशं ॥ न चापि दर्शनं तस्य चकार स भृगुस्तदा ॥ २० ॥ वरदानप्रभावज्ञो न द्रुपस्य महात्मनः ॥ न चुकोप तदा गस्यो युक्तोऽपि न द्रुपेण वै ॥ २१ ॥ तं तुराजा प्रतोदेन चोदयामास भारत ॥ न चुकोप स धर्मात्मा ततः पादेन देवराट् ॥ २२ ॥ अगस्त्यस्य तदा कुक्षो वा मेनाभ्यहनच्छिरः ॥ तस्मिन् शिरस्य अभिहते स जटां तर्गतो भृगुः ॥ २३ ॥ शशाप बलवत्कुक्षो न द्रुपं पापचेतसं ॥ यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महामुनिं ॥ २४ ॥ तस्मादाश्रुमही गच्छ सर्पो भूत्वा सुदुर्मते ॥ इत्युक्तः स तदा तनसर्पो भूत्वा पपात ह ॥ २५ ॥ अदृष्टेनाथ भृगुणा भूतले भरतर्षभ ॥ भृगुं हियदि सो द्रक्ष्यन्न द्रुपः पृथिवीपते ॥ २६ ॥ न च शक्तो भविष्यद्वैपातने तस्य तेजसा ॥ स तु तैस्तैः प्रदानैश्च तपोभिर्नियमैस्तथा ॥ २७ ॥ पतितोऽपि महाराज भूतले स्थितिमानभूत् ॥ प्रसादयामास भृगुं शापांतो मे भवेदिति ॥ २८ ॥ ततो गस्यः रूपाविष्टः प्रासादयत तं भृगुं ॥ शापांतार्थं महाराज स च प्रादात्कृपान्वितः ॥ २९ ॥ भृगुरुवाच राजायुधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्बहः ॥ सत्वां मोक्षयिता शापादित्युक्तांतरधीयत ॥ ३० ॥ अगस्त्योऽपि महतेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः ॥ स्वमाश्रमपदं प्रायात्पूज्यमानो द्विजातिभिः ॥ ३१ ॥ न द्रुपोऽपि त्वयाराजं स्तस्माच्छापात्समुद्धृतः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं पश्यतस्ते जनाधिप ॥ ३२ ॥ तदा स पातयित्वा तं न द्रुपं भूतले भृगुः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणे च न्यवेदयत् ॥ ३३ ॥ ततः शक्रं समाना व्यदेवानाहपितामहः ॥ वरदानां मसुरान द्रुपो राज्यमाप्तवान् ॥ ३४ ॥ स चागस्त्यं न क्रुद्धेन भ्रंशितो भूतलंगतः ॥ न च शक्यं विनाराज्ञा सुरावर्तयितुं क्वचित् ॥ ३५ ॥ तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्येऽभिषिच्यतां ॥ एवं संभाषमाणं तु देवाः पार्थपितामहं ॥ ३६ ॥ एवमस्त्विति संदृष्टाः प्रत्यचूचुर्नराधिप ॥ सोऽभिषिक्तो भगवतो देवराज्ये च वासवः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मणाराजशार्दूलयथा पूर्वं व्यरोचत ॥ एवमेतत्पुरा वृत्तं न द्रुपस्य व्यतिक्रमात् ॥ ३८ ॥ स च तैरेव संसिद्धो न द्रुपः कर्मभिः पुनः ॥ तस्मादोपाः प्रदातव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ॥ ३९ ॥ दिव्यं च क्षुरवाप्नोति प्रेत्य दीपस्य दायकः ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवंत्युत ॥ ४० ॥